

SŁOWO

Wilno, Środa 24-go marca 1926 r.

Redakcja i Administracja ul. Ad. Mickiewicza 4, otwarta od 9 do 3. Telefon: redakcji 243, administracji 228, drukarni 262

PRENUMERATA miesięczna z odnośnikiem do domu lub z przesyłką pocztową 4 zł. z przesyłką 7 zł. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 80259

W sprzedaży detalicznej cena pojedynczego n-ru 15 groszy, Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

ODDZIAŁY:

BARANOWICZE — ul. Szosowa 172
 BRASŁAW — ul. 3-go Maja 64
 DUKSZTY — ul. Gen. Berbeckiego 10
 DUNIŁOWICZE — ul. Wileńska 1
 GŁĘBOKIE — ul. Zamkowa 80
 GRODNO — Plac Batorego 8
 KAMIEŃ KOSZYRSKI — Związek Ziemian
 LIDA — ul. Majora Mackiewicza 63

NIEŚWIEŻ — ul. Ratuszowa 1
 NOWOGRÓDEK — ul. Mickiewicza 20
 NOWO ŚWIECIANY — ul. Wileńska 28
 POSTAWY — ul. Rynek 19
 STOŁPCE — ul. Piłsudskiego 9
 ST. ŚWIECIANY — ul. Rynek 28
 ŚWIR — ul. 3-go Maja 5
 WARSZAWA — Nowy Świat 46—14
 WILEJKA POWIATOWA — ul. Mickiewicza 24

CENA OGŁOSZEN: Wiersz milimetryowy jednoszpaltowy na stronie 2-ej i 3-ej 30 gr za tekstem 10 groszy. Kronika reklamowa lub nadstawiana 40 gr. W n-ach świątecznych oraz z prowincji o 25 proc. drożej. Ogłoszenia cyfrowe i tabelowe o 25 proc. drożej.

Moskwa, 21-go marca.

Stolica Związku socjalistycznych Republik Rad wyglądem zewnętrznym przynajmniej w centrum miasta, na pierwszy rzut oka, nie robi wrażenia, jakoby coś się zmieniło. Jedynie kiedy się przyjrzy baczniej, tu i owdzie widzimy zmiany, jednakże nie zasadnicze, a coś, co dałoby się porównać z nowym tyńkiem na starym domu. W centrum miasta tak samo jak przedtem kursują tramwaje i jeżdżą „izwoszczyki”. Sklepy pełne są najrozmaitszych artykułów i o chwilach głodu i braku tych lub innych przedmiotów zapomniano. Lecz kiedy przyjdzie komuś ochota coś nabyć, zwłaszcza materiału jakiegoś lub to co Sowiety długo jeszcze nie będą mogły wytwarzać u siebie, odrzuć znać, że przeszła tu rewolucja, która zniszczyła warsztaty pracy i na długo skazała mieszkanców na drożyznę i wskutek jej na obywanie się bez koniecznych w każdym kulturalnym środowisku artykułów i przedmiotów.

Tak mniej więcej przedstawia się centrum miasta. Zgola inaczej wyglądają przedmieścia. Rząd Sowietów nie obawia się, że zajrzy tam ciekawo oko cudzoziemca i wobec tego nie wysłał się na doprowadzenie do porządku zniszczonych jezdni, chodników, obszarpanych domów i wycierających z każdego kąta nędzy. Zarówno centrum miasta gdzie mieszczą się wszystkie urzędy centralne jak i ogromne przedmieścia Moskwy mają jedną cechę wspólną. Oto gdy się wejdzie na schody prowadzące do pierwszego lepszego domu, uderza ucho dziwny jakiś szum. Są to gotujące się w każdym niemal pokoju maszyny „Primus”, na których obywateli czerwonej Moskwy przygotowują sobie obiady, śniadania i „czaj”. Szum gotujących się maszynek jest pierwszym sygnałem strasznego kryzysu mieszkaniowego, jaki panuje w Moskwie i który niewątpliwie długie jeszcze lata będzie plagą jej mieszkanców.

Moc nowych biur rządowych, instytucji politycznych sowieckich, najprzeróżniejszych kół, klubów i t. p. wszystko to zajęło prawem i co lepsze i wygodniejsze lokale. Mieszkańcy miasta siłą rzeczy musieli w pokorze ustąpić przed wszechwładnym „orderem” i oddać swe mieszkania dla dobra „publicznego”. Jeżeli do tego dodamy znaczną ilość zrujnowanych domów wskutek walk, braku remontu oraz nadwyzkę ludności w porównaniu do czasu przedwojennego, — obraz kryzysu mieszkaniowego będzie dokładny.

W czasie kiedy przybyłam do Moskwy odbywały się tam czwarta z kolei sesja Kominternu i Profinternu. Dzienniki przepelnione długimi sprawozdaniami. Na sesji Kominternu której rezultaty niewątpliwie są w Polsce znane stwierdzono, że Europa przechodzi obecnie okres stabilizacji kapitału. Stan ten podtrzymują drogą udzielania pożyczek Stany Zjednoczone Ameryki Północnej. Wszyscy bez wyjątku mówcy wypowiedzieli się przeciwko Anglii, która od chwili zerwania rokowań za rządu Mac Donalda dała się dobrze w znaki Sowietom.

Na sesji Profinternu przemawiał między innymi „przedstawiciel Polski” Witkowski. W sprawie Międzynarodówki Amsterdamskiej Witkowski twierdził, iż nie można jej znaczenia nie doceniać, stanowi ona poważną konkurencję dla III Międzynarodówki i niejednokrotnie się zdarza, że nawet jej zacięci wrogowie po pewnym czasie wstępują w jej szeregi. Stawiano ona jaką arystokrację robotniczą.

Sesję zamknął Łozowski przemówieniem, będącym niejako repliką na wszystkie wygłoszone mowy. Co do Międzynarodówki Amsterdamskiej, Łozowski wyraził pogląd, że siły jej są bezwarunkowo przecenione.

Dla osób zmuszonych przenieść dziecię. FRANCUSKI CHLEB ODŻYWCZY EDBr,

jak lektostrawny, zalecany jest cierpiącym na niestrawność i inne choroby przewodu pokarmowego, osłabionym i osłabionym. U cierpiących na cukrzycę stosuje się w przerwach wolnych od diety. Oddaje znakomite usługi cierpiącym na otyłość. Dla cierpiących na artretyzm i biakomocę stosuje się chleb odżywczy EDBr Nr 2 bez chlorku sodu.

Sprzedaż w większych składach winno-kolonjalnych.

W.Z.P. Nr 12 m. Wilno, dn. 15-III 1926 r.

Brazylijskie liberum veto.

Budżet roczny „parlamentu świata”, wątpliwie podczas wielkiej dorocznej sesji wrześniowej i wówczas — niewiele, wynosi sto milionów franków w złocie. Sto milionów franków dla zapewnienia światu pokoju — to nie za wiele. Tyleż kosztowałaby dziennie pierwsza lepsza wielka wojna... Stały sekretariat Ligi zatrudnia przez rok okrągły przeszło 80 urzędników należących do trzydziestu narodowości a dobrze muszą być płatni bo życie w Genewie droższe jest obecnie nawet niż w Warszawie — lub w Wilnie. Parlament świata liczy 200 miejsc (czyli foteli, zgola niewygodnych bo nawet niewysycelanych, dlatego aby nieustannie przypominały jak twarde jest — polityczna rzeczywistość). Niemniej miejsc pierwszych, czołowych, wyższych; wszystkie są sobie równe; zasiada jak *par inter pares* Albanja lub Luxemburg lub jakie państwo południowo amerykańskie plaćące składki na Ligę sto tysięcy franków obok Anglii, której składka wynosi dziewięć milionów lub Francji, którą Liga kosztuje ośm milionów.

Tyle co do organizacji zewnętrznej. Co zaś do możliwości rządzenia światem za pośrednictwem uniwersalnego parlamentu, to, po rozegraniej na remis (wyrażając się najogólniej) dziesięciodniowej, w oczach naszych, ostatniej partii genewskiej — coraz problematyczniejszą zdaje się wydawać ta utopijna możliwość. Osobliwie bez zaprowadzenia gruntownych zmian w statucie Ligi. P. Arystydes Briand, pomimo swych sześćdziesięciu pięciu lat, nie odstąpił w wierze niezłomnej, że „braterstwo ludów” da się, niejako mechanicznie osiągnąć, wysmazać, jakby w retoricie alchemicznej, w tonie parlamentu świata; poświęca też ukochanej idei resztki swego entuzjazmu, energii i wielkich zdolności dyplomatycznych.

— Często wypominano mi — wyraził się w przemówieniu zamykającym niefortunną sesję marcową Ligi — że jestem niepoprawnym optymistą. Jestem nim w samej rzeczy. Bo zdaniem moim, panowie, nawet wśród tak ważkich okoliczności i poważnych, w których znaleźliśmy się, Liga Narodów bynajmniej szwanku nie znalazła.

P. Briandowi do tego stopnia chodziło o to aby Niemcy weszli do Ligi przy jaknajwydatniejszym poparciu ich sprawy właśnie przez Francję, że nie zawahał się w swoim przemówieniu twierdzić, iż rezultatem sesji genewskiej było przyznanie Niemcom czterech foteli w parlamencie świata... moralnie, *anticipando*. P. Briand użył wyrażenia: *une adoption morale anticipée*.

Uchwala zaś — w redakcji Brianda — jedynomyślnie zaaprobowana na ostatnim genewskim posiedzeniu brzmi właśnie:

„Zgromadzenie Ligi wyraża ubolewanie, że przeciwnictwa, na które się natknęto, nie pozwoliły osiągnąć celu, dla którego było zwołane. Zgromadzenie wyraża życzenie aby trudności rzeczowe były usunięte do wrześniowej dorocznej sesji dlatego aby możliwe było — *afin de rendre possible* — wejście Niemiec do Ligi Narodów”.

Jest to oczywiście dyplomatyczna forma gójącego plasterka położonego na silne, bardzo silne draśnięcie... Uprzymiarnijmy sobie: jakaż to niemożliwość nie pozwoliła p. p. przedstawicielom i pełnomocnikom Niemiec zająć czterech foteli, które stojąc pustką wśród natłoczonej sali, tak przez pełnych dni dziesięć zdawały się drażniąc wyciągać ku nim ramiona. Czy uda się tę niemożliwość usunąć we wrześniu? Czy, jak chcą niektórzy, niema tego złego, co by na dobre nie wyszło i dobrze się stało, że sesja genewska nie...? zeska-motowała trudności, że nie zatuszowała ich w byle jaki sposób, ponieważ te same „trudności” ożyłyby nie-

Referat ministra Skrzyńskiego o przebiegu spraw w Genewie.

Na wczorajszym posiedzeniu Sejmowej Komisji Spraw Zagran. zabral głos minister Spraw Zagranicznych p. Skrzyński, celem złożenia referatu o przebiegu spraw w Genewie. Minister oświadczył: Wiadomo, że w Genewie zebrały się równocześnie Rada Ligi i Zgromadzenie Ligi Narodów. Zgromadzenie zebrało się pod znamiem przyjęcia Niemiec do Ligi Narodów w następstwie układów zawartych w Locarno. Zanim zjechali się reprezentanci poszczególnych państw wywrzoryli się dwa prądy: jeden twierdził, że Zgromadzenie ma się zająć tylko przyjęciem Niemiec, drugi zaś uważał, że łącznie z tem należy dokonać reorganizacji składu Rady Ligi Narodów, nie wyłącznie dlatego że mają wejść Niemcy lecz z powodu tego, że od szeregu lat skład Rady Ligi pozostawał niezmienny i wszelkie zmiany odkładano na później. Więc w miarowaniu wielu państw termin ten właśnie nadszedł z chwilą kiedy ma się dokonać tej ważnej zmiany jaką jest przyjęcie Niemiec. Obrady rozpoczęły się w warunkach najbardziej niekorzystnych. W opinii publicznej wielu państw, już przedtem odezwały się akcenty nader wojownicze i nastroje te zakończyły się tem, że niektóre państwa wysłały do Genewy delegatów z instrukcjami wiążącymi. Pierwsze veto stało na stanowisku nie powiększenia składu Rady Ligi, drugie — na stanowisku powiększenia. Ta kwestja składu Rady Ligi stała się punktem centralnym dyskusji, a kwestje tego, co należy

Dyskusja nad referatem ministra.

Następnie przemawiał pos. Siroński (Ch. N.), który po dłuższym omówieniu szczegółów obrad genewskich stwierdził, że w Genewie zostało zarzucone to żądanie, które zgodnie postawił cały Sejm, aby postawić mocno sprawę stałego miejsca Polski w Radzie Ligi i musiałoby być zarzucone nawet dążeń do zdobycia dla Polski chwilowo niestałego miejsca odanego z pewnym zabezpieczeniem co do jego zmiany po pewnym czasie na stałe. W Genewie okazało się, że Locarno nie było nowym etapem do pojednania lecz nową groźbą dla pokoju na wschodzie Europy. Ocałowało nas nie Locarno lecz veto Brazylii, która uważała, że nie należy dać pełnego zwycięstwa Niemcom.

W odpowiedzi na wywody posła Sirońskiego p. minister Spraw Zagranicznych oświadczył, iż sprawa powiększenia ilości stałych miejsc w Radzie Ligi Narodów podniesiona formalnie przez Hiszpanję i Brazylię została w pierwszym stadium narad genewskich odroczone do wrześniowego Zgromadzenia Ligi Narodów. Linja wytyczna Polski w tej chwili musiała być jednocześnie wejścia do Rady wraz z Niemcami. Poseł Seyda (ZLN) stwierdza, że obiektywnie rzecz rozpatrując, musimy powiedzieć że Locarno zbankrutowało. W umysłowości narodu niemieckiego nie się nie zmieniło. Sejm powinien upierać się stanowczo przy żądaniu stałego miejsca w Radzie Ligi tembardziej iż Niemcy okazały, że duch Locarno jest tylko fikcją. Po przemówieniach posła Reicha (Kolo Zyd.) i Dąbskiego (Str. Chł.) zabral jeszcze raz głos min. Skrzyński odpowiadając na zarzuty podniesione w czasie dyskusji Pan minister podkreślił z naciskiem, że zasada przyznania Polsce prawa zasiadania w Radzie Ligi została definitywnie uznana i niejako uświęconą w debacie między państwami locarnenskiemi oraz w przemówieniach końcowych Chamberlaina i Brianda. Dalszy ciąg dyskusji odroczone do następnego posiedzenia.

Reichstag aprobeuje i ubolewa Wniosek partji należących do koalicji

BERLIN, 23 III (PAT). W wyniku wczorajszej debaty w Reichstagu partje należące do koalicji rządowej zgłosiły wczoraj wieczorem wniosek sformułowany w sposób następujący: Reichstag aprobeuje deklarację rządu o zachowaniu się delegacji niemieckiej w Genewie, wyraża natomiast ubolewanie z powodu wyniku rokowań genewskich niedających tego czego Niemcy mogły się słusznie spodziewać. Reichstag oczekuje od rządu uzyskania gwarancji że skutki polityczne traktatów locarnenskich zwłaszcza w prowincjach okupowanych staną się widoczne w najbliższym czasie i że oświadczenie złożone wspólnie w Genewie przez uczestników traktatów locarnenskich, stanie się rzeczywistością jeszcze przed wejściem Niemiec do Ligi.

Dr. Stresseman otrzymał zaufanie.

BERLIN, 23 III. PAT. Wniosek partji rządowych aprobeujący genewską politykę gabinetu, został dziś w Reichstagu przyjęty również głosami umiarkowanych socjalistów oraz części partji gospodarczej. Zgłoszony przez niemiecko-narodowych wniosek nieufności przeciwko kanclerzowi i d-rowsi Stressemanowi, odrzucono 259 ciu głosami przeciw 141.

Kanada wobec polityki metropolji.

OTTAWA, 23 III. PAT. Członek partji pracy wniósł w Izbie Omin rezolucję oświadczającą, iż Kanada nie bierze na siebie żadnej odpowiedzialności za walkami jakie mogłyby powstać obecnie z powodu kursu polityki angielskiej, Kanada — głosi rezolucja — może załatwiać sama swe sprawy zgraniczne.

zamorskie gdzie państwo może, „spalających” lub obalić lub zweeksłować najżywniejsze interesy polityczne Europy! Dziś Brazylja, jutro Persja, pojutrze... jak i inny Siciński. Ziemia święta, podobno do dziś dnia nie chce przyjąć zwłok fatalnego posta upiekłego a Parlament Świata ma *liberum veto!*

Polska, co prawda, dobrze wyszła na tem brazylijskiem *liberum veto* lecz nie wynika stąd abyśmy mieli zasady tak niebezpiecznej nie nazy-

Sejm i Rząd.

Wniosek Z. L. N. o zmianie ordynacji wyborczej.

Klub Z. L. N. zgłosił wniosek w sprawie zmiany art. 9 ordynacji wyborczej do sejmiku i art. 4 ordynacji do senatu.

Art. 9 ordynacji wyborczej sejmowej ma opiewać: Wyborcy z całego obszaru Rzpłiet wybierają 224 posłów, z których 188 przypada na listy okręgowe, a 36 na listy państwowe.

Art. 4 ordynacji wyborczej senackiej ma opiewać: Wyborcy z całego obszaru Rzpłiet wybierają 56 senatorów, z których 47 przypada na listy okręgowe, a 9 na listy państwowe.

Art. 5 ordynacji wyborczej do senatu ma opiewać: Każde województwo stanowi jeden okręg wyborczy, z wyjątkiem województwa wołyńskiego, poleskiego i nowogródzkiego, które wybierają łącznie; miasto Warszawa stanowi oddzielny okręg wyborczy.

Sprawy wojskowe.

Prezes ministrów p. Al. Skrzyński odbył dłuższą konferencję z panem ministrem spraw wojskowych gen. Żeligowskim w aktualnych sprawach wojskowych. M. in. omówiono sprawę organizacji najwyższych władz wojskowych, ustalając odpowiedź rządu na pismo p. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Rada Naczelna N. P. R.

W niedziele w sejmie obradowała rada naczelna Narodowej Partii Robotniczej. Referat o sytuacji politycznej wygłosił p. Popiel, a relację ze swej działalności jako członka gabinetu koalicyjnego złożył min. kolei p. Chądzyński. Nad referatami toczyła się obszerna dyskusja.

W dyskusji, głosy delegatów, domagających się wystąpienia z koalicji nie znalazły aprobaty.

Uchwalono jednak rezolucję, uzależniając dalszy udział N.P.R.-u w gabinecie od wytorzenia programu w sprawie walki z kryzysem gospodarczym i walutowym.

N. P. R. wysunął szereg postulatów, domaga się uruchomienia robot publicznych i budowlanych, zmniejszenia podatku majątkowego i t. d.

W dziedzinie polityki zagranicznej zajęto krytyczne stanowisko wobec Locarno i przebiegu ostatniej sesji Ligi Narodów.

Redukcje w policji.

Ministerstwo spraw wewnętrznych postanowiło z dniem 31 marca zwolnić 1500 funkcjonariuszy policji państwowej, w tem 180 oficerów i 927 szeregowców. Zwolnieni funkcjonariusze otrzymają trzymiesięczną odprawę.

Z liczby tej przypada na województwa poszczególne: 135 na warszawskie, 26 na łódzkie, 126 na kieleckie, 76 na lubelskie, 13 na białostockie, 55 na miasto Warszawę, 76 na krakowskie, 106 na lwowskie, 32 na tarnopolskie, 25 na stanisławowskie, 30 na poznańskie, 47 na pomorskie, 75 na wołyńskie, 55 na poleskie, 20 na nowogródzkie i 30 na wileńskie.

Koncesje dla firmy Harrimana.

WARSZAWA, 23 III. Pat. Sejmowa Komisja Skarbowa rozpatrywała w dalszym ciągu projekt ustawy o popieraniu przemysłu cynkowego. Obecny na komisji minister skarbu p. Zdziechowski podkreślił znaczenie ustawy dla zasilenia życia gospodarczego kapitałem zagranicznym. Rząd uważa uchwalenie tej ustawy za niezbędne dla przeprowadzenia zamierzonej transakcji z firmą Harrimana i przywiązuje do tej ustawy jaknajwiększą wagę, gdyż jest ona konieczna dla możliwości wykonania planu ministra skarbu w zakresie polityki kredytowej państwa. Dyskusji nad sprawą tą nie ukończono.

Kupuję

potrzebne mi do studjów dzieła filozoficzne

w językach: polskim, rosyjskim, francuskim i niemieckim zwłaszcza poszukuję książek wydanych przez Polskie Towarzystwo Filozoficzne w Lwowie, przez Księgarnię Filozoficzną w Warszawie szczególnie zaś:

1. W. James „Pragmatyzm”
2. J. Gólcuchowski „Filozofja i Życie”
3. Im. Kant „Prolegomena do wszelkiej przyszłej metafizyki...”
4. tegoż „Uzasadnienie Metafizyki Moralności”

oraz polskiego przekładu Schopenhauera „O początkowym źródle twierdzenia o podstawie dostatecznej”.

DOWIEDZIEĆ SIĘ w Adm. SŁOWA.

Jacz.

ECHA KRAJOWE

Macierz Szkolna w Duniłowiczach.

— Korespondencja Słowa —

Duniłowicze, 21-go marca.

Działalność koła Polskiej Macierzy Szkolnej w Duniłowiczach w roku ubiegłym szła poza pracę kulturalno oświatową przede wszystkim w kierunku dożywiania ubogich dzieci szkolnych. Rezultaty pracy koła przedstawia w walnym zgromadzeniu członków i przyjaciół koła P. M. Sz., które odbyło się w dniu 7 b. m. przewodniczący p. insp. szkolny W. Sierakowski.

Dochody koła PMS. w r. 1925 wynosiły 2.995 zł. 56 gr., wydatki 1520 zł. 60 gr., saldo kasowe na rok 1926 1474 zł. 96 gr. W roku sprawozdawczym wspierało koło prywatne szkoły PMS. w powiecie, prowadziło akcję dożywiania ubogich dzieci szkolnych i utrzymywało internat dla 12 chłopców z najuboższych klas szkoły powszechnej. subwencjonowało też pokiewne programem pracy Tow. kulturalno-oświatowe w Duniłowiczach.

Po przyjęciu sprawozdania zarządu do zatwierdzającej wiadomości i po referacie p. insp. Sierakowskiego o celach i zadaniach Polskiej Macierzy Szkolnej obecni goście zapisywali się do koła PMS., które obecnie liczy 250 członków.

Następnie przeprowadzono wybór 15 członków nowego zarządu i 4 członków komisji kontrolującej.

Wybrany zarząd ukończył swoją pracę na posiedzeniu dnia 19 bm. w sposób następujący. Zarząd składa się z następujących: 1) pp. Wincenty Sierakowski inspektor szkolny przewodniczący; 2) ks. Stanisław Bobel zast. przewodniczącego; 3) Marjan Doboszyński komisarz ziemski—skarbnik; 4) Marja Ejsmontowa kier. szkoły—sekretarka i zast. skarbnika; 5) Józef Pawłowicz sekretarz gminny—zast. sekretarza; 6) Dionizy Szulowicz nauczyciel—bibliotekarz.

Członkowie pełnego zarządu: pp. 1) Leon Huszcza Nadeśniczy, 2) Jankowicz Ferdynand rolnik, 3) Kurkocowiczowa Aniela z Woropiejew, 4) Makowiecka Marja z Jaśniewicza, 5) Molczanowa Marja wł. maj. w Łąsicy, 6) Okurowski Bolesław organista, 7) Zieliński Jan kowal, 8) Kozłowski Kazimierz urzędnik bankowy, **Komisja kontrolująca:** pp. 1) Budnik Lucjan naczelnik poczty, 2) Pokrzewiński Edward dyr. Cnrczejniańskiego Banku Współdzielczego, 3) Siettyło Piotr sekr. nadsien. 4) Sadowski Cezary sędzia śledczy.

W roku 1926, starym koła PMS. w Duniłowiczach odbyły się dwa wieczorki muzyczno-wokalne, jedna zabawa towarzyska i jeden oddzielny popularny. Przed dwoma tygodniami otwarto koło PMS. we własnym lokalu [dawny klub urzędniczy] piękną wypożyczalnią książek, zdobywając częściowo drogą kupna a częściowo za darów. Książki wypożycza się dla członków i nieczłonków trzy razy w tygodniu: we wtorki od godz. 3—4 po południu, w czwartki od godz. 5—7 po południu i w niedziele od godz. 2—4 po południu. Czytelnia PMS. otwarta cały dzień od godz. 9 rano do 10 wieczór. Przy Czytelni znajdują się stały bufet dla członków i wprowadzonych gości.

Z początkiem kwietnia otworzy koło PMS. w Duniłowiczach kinoteatr naukowy, który stale 3 razy w tygodniu będzie wyświetlał piękne i pouczające filmy za drobną opłatą wstępu.

Ze względu na ogromne zapotrzebowanie książek apeluje koło PMS. do przyjaciół polskiej oświaty o dalsze dary w książkach i gotówce na bibliotekę.

Obrady Sejmu

Posiedzenie Izby Poselskiej.

Na wczorajszym posiedzeniu Sejm przystąpił do dalszej rozprawy nad projektem pragmatyki dla sędziów i prokuratorów. Pierwszy ks. poseł Kubik [CH. N.] oświadcza, że klub mowcy będzie głosował za ustawą w brzmieniu komisyjnym.

Pos. Miecznikowski [CH. D.] stwierdza, że niestusznym jest zupełnie odsunięcie sędziów od życia politycznego, gdyż sędziowie nie mogliby być wówczas postaciami a udział ich jest pożądanym.

Następnie dłuższe przemówienie wygłosił pos. Marek [P.P.S.] wypowiadając poglądy, że sędziowie ze względu na stanowisko jakie piastują powinni trzymać się z dala od walk politycznych. Sprzeciwia się również sposobowi mianowania sędziów drogą wyborów, gdyż sposób taki uwolniłby wymiar sprawiedliwości od wpływu ministra, który jest za tym wymiar przed Sejmem odpowiedzialnym. Byłoby to sprzeczne z konstytucją.

Pos. Bitner (Ch. D.) zwraca szczególną uwagę na kwestję niezawisłości sądów i dowodzi, że z dwóch propozycji bardziej odpowiada celowi ta, która zmierza do ograniczenia kompetencji ministra sprawiedliwości w mianowaniu sędziów drogą upoważnienia samych sędziów do przedstawiania kandydatów z liczby których minister wybiera. Pos. Łypacewicz (Wyzw.) uważa że stan sędziowski wymaga sanacji, którą muszą przeprowadzić albo sami sędziowie albo Sejm. Dalej mowa oświadcza, że jeżeli lewica dojdzie do władzy, to będzie musiała zawiesić niezawisłość sędziowską i wielu pousuwać jak to zrobiono we Francji z rojalistami, gdyż nie można się pogodzić z tem aby sędzia był prezesem monarchizmu. Na tem dyskusję ogólną zakończono i przystąpiono do dyskusji szczegółowej.

Po przemówieniach paru mówców zabral głos sprawozdawca pos. Chelmoński, który zaakceptował wszystkie poprawki rządu wypowiadając się natomiast przeciw poprawkom mniejszości. Z posród zgłoszonych poprawek przyjęto przede wszystkim poprawki posłów Marka, Poniańskiego i Sommersteina o przywrócenie art. 4-go projektu rządowego wprowadzającego zakaz należenia sędziów do partji politycznych, stowarzyszeń, zrzeszeń lub związków o celach politycznych, z tem zastrzeżeniem, że zakaz ten nie stosuje się do sędziów nieczynnych, emerytowanych lub piastujących mandat poselski lub sanatorski.

Przyjęto także w imieniu głosowania 162-ma głosami przeciw 142, poprawkę posła Marka dotyczącą sposobu mianowania sędziów, według której minister sprawiedliwości przedstawia do mianowania prezydentowi Rzeczypospolitej jednego kandydata bądź z liczby kandydatów przedstawionych przez właściwe sądy bądź też z posród kandydatów posiadających warunki ustawowe dla przyjęcia na stanowisko sędziowskie. Na tem zakończono głosowanie i całą ustawę w 2-em czytaniu przyjęto.

Przystąpiono do dalszej rozprawy nad sprawozdaniem komisji sejmowej wyłonionej do zbadania stosunków w więzieniach. Zabral głos pos. Insler (Kolo Zyd.), który w dłuższym przemówieniu omawiał szczegółowo sprawozdanie przedstawione Sejmowi przez wspomnianą komisję, oraz wnioski tej komisji. Mowa podkreśla, że odróżnić należy więzienia od aresztów policyjnych. W więzieniach niema systemów bicia, jednak nie należy z tego wyciągać wniosków, że stosunki w więzieniach panują dobre. Chodzi tu o warunki higieniczne, które — zdaniem mówcy — są wprost optakane. Szczególnie daje się we znaki czystość pomieszczeń. Na tem dyskusję odroczone i posiedzenie zamknięto do dziś godz. 15-ej.

Akcja pacyfikacyjna S. S. S. R.

Zwiększenie armji mołdawskiej.

MOSKWA, 23 III. PAT. Ukraiński rząd sowiecki zezwolił republice mołdawskiej na powiększenie armji z 10 na 15.000. Dn. 14 kwietnia rozpoczną się w pobliżu granicy rumuńskiej manewry tej armji.

Rozbudowa floty sowieckiej.

MOSKWA, 23 III. PAT. Rokowania w sprawie budowy wojennych okrętów dla floty sowieckiej w dokach włoskich już się rozpoczęły. W bliskim czasie komisja sowiecka z admirałem Krylowem na czele wyjedzie do Włoch w celu ustalenia szczegółów budowy.

Nowa linja strategiczna Lepel—Orsza.

MOSKWA, 23 III. PAT. Na Białej Rusi zakończona została niedawno budowa nowej linji kolejowej łączącej Lepel z Orszą. Nowa linja przechodzi przez najbardziej zapadłe zakątki Białej Rusi. Dnia 22 marca na nowej linji rozpoczął się ruch pasażerskich i towarowych pociągów.

Brazylja nie działała na własną rękę

oświadcza senator Borah.

WASZYNGTON, 23 III. Pat. Senator Borah oświadczył, że podczas narad genewskich, Brazylja miała poparcie ze strony kilku potężnych mocarstw, Senator zaznaczył, że w Locarno po za gnaniami układami toczyły się jeszcze rokowania nad układami tajnymi, które związały ręce Chamberlaina, albowiem przewiduje one, że Polska ma otrzymać miejsce w Zrodze Ligi narodów. Wprawdzie na pozór — mówił sen. Borah — nie kto inny tylko Brazylja sprzeciwiała się przyjęciu Niemiec do Rady Ligi Narodów, ale nikt przecie nie wierzy na serjo w to, iż Brazylja działała w danym razie tylko na własną rękę i że była w tej akcji odosobniona.

Układ franko-jugosłowiański.

PARYŻ, 23 III. (PAT). „Petit Journal“ donosi, iż rokowania mające na celu zawarcie układu podobnego do włosko-jugosłowiańskiego paktu przyjaźni nie zakończyły się jeszcze, gdyż Włosi chcą aby układ ten łączył tylko te dwa państwa, podczas gdy Jugosławja domaga się uczestnictwa w niem Francji. W konsekwencji tego, Briand zaproponował Ninciczowi zawarcie francusko-jugosłowiańskiego układu któryby odpowiadał ewentualnemu układowi pomiędzy Rzymem a Białogrodem. Jeśli traktat ten, którego projekt Nincicz złożył w Białogrodzie, zostanie zawarty, to stosunki francusko-jugosłowiańskie staną się identycznymi do stosunków francusko-czeskosłowackich i pomiędzy temi państwami powstanie zobowiązanie wzajemnej pomocy.

Pakt bałkański jeszcze nie dojrzał.

BIAŁOGRÓD, 23 III. PAT. W przejeździe z Genewy zatrzymali się tu wczoraj ministrowie spraw zagranicznych Grecji i Bułgarii. W rozmowie z przedstawicielem dziennika „Politika“ grecki minister Rufos oświadczył, że rozmowy jego z jugosłowiańskim ministrem spraw zagranicznych miały przebieg tak zadawalający, iż wkrótce należy oczekiwać zupełnego porozumienia we wszystkich sprawach interesujących oba kraje. Sprawa paktu bałkańskiego jest — zdaniem ministra — niedojrzała.

Fatalna próba bombardowania.

PARYŻ, 23 III. PAT. Journal donosi z Tokio, iż olbrzymi samolot do bombardowania podczas dokonywania lotów ćwiczebnych, spadł ze znacznej wysokości na ziemię. Cała załoga składająca się z 3-ech oficerów i mechaników poniosła śmierć na miejscu.

Ujęcie szpiega na po graniczu polsko sow.

Dnia 21 b. m. w godzinach rannych patrol 5 B. O. G. przechodzący wzdłuż granicy koło miejscowości Ziabki, zatrzymał podejrzaną osobę, który usiłował przekroczyć granicę. Osobnik ten ujęty został tuż koło słupa granicznego. Przeprowadzony do Dłwa Kompanji został poddany badaniu, w czasie którego uznano, że się nazywa Józefowicz Abram, jest mieszkańcem Warszawy i że szpiek.

Uznanie dla policji polskiej

wyrażone przez dyrektora firmy Ulen E. Co.

Dnia 29 stycznia r. b. w pociągu Zembale—Warszawa na stacji w Turmontach został zatrzymany przez kierownika Komisarjatu kolejowego, aspiranta F. Kalkusa, dyrektor naczelny firmy Ulen E. Company, p. W. Dubois z powodu braku wizy wjazdowej do Polski.

P. Dubois po nocy przespanej w gabinecie kierownika Komisarjatu udał się do Dynaburga i załatwiwszy formalności paszportowe w tamtejszym Konsulacie Polskim udał się już bez przeszkód do Warszawy. W następstwie amerykańni wystosował do policji w Turmontach podziękowanie, które brzmi: pragnę podziękować wielmożnym panom za ich gościnność, za grzeczność okazaną mi w czasie mego przymusowego pobytu w Turmontach. Choć przyznać muszę, że strata tych 24 godzin była dla mnie bardzo dotkliwą, rad byłbym mieć sposobność poznania bliżej funkcjonariuszów państwowych policji polskiej, z której kraj wasz ma słusne prawo być dumnym. Dziękuję raz jeszcze za uprzejmość wielmożnym panom.

WÓDKI I LIKIERY
BACZEWSKIEGO
CZY JESTEŚ CZŁONKIEM
L. O. P. P.

GŁĘBOKIE.

— (kw) Posiedzenie sejmiku powiatowego.

W dniu 15—lil odbyło się posiedzenie sejmiku powiatowego poświęcone rozpatrzeniu działalności byłego wydziału powiatowego. Prezes komisji rewizyjnej p. Józefowicz przedstawił rezultaty rewizji która mieściły skonstatowała dyletantyzm wyrażający się w szeregu wydatków poczynionych bez podziału prawnego. W rezultacie dyskusji nad sprawozdaniem komisji rewizyjnej ogólne zebranie wyraziło żal z powodu gospodarki wydziału powiatowego, która była wskutek braku fachowego przygotowania nicelowa i nie dała tych rezultatów jakich należało oczekiwać. Nielepiej przedstawiała się również gospodarka w banku sejmikowym i spółdzielni rolniczo-handlowej pod zarządem wydziału powiatowego.

Obrazy sejmiku były bardzo burliwe i przeciągnęły do późna w nocy.

NOWOSWIĘCIANY.

— (kz) Teatr amatorski. Dzieki pracy kierownika szkoły powszechnej p. Pawła Krzeczakowskiego mamy u nas teatr amatorski. Niedawno wystawiono «Walu co się dzieje» które będzie powtórzone w czasie świąt Wielkiejnocy. Dookoła szkoły powszechnej skupia się coraz więcej młodzieży, która znajduje godziwą rozrywkę kształcącą serca i umysły.

Nowości wydawnicze.

— Konstanty Wojciechowski «Dzieje Literatury Polskiej» ilustrowane. Wydanie drugie pod redakcją dr. I. Balińskiego. Przejrzane i wstępem poprzedzone przez prof. Ign. Chrzanowskiego. Str. 300. Lwów—Warszawa. Książnica Atlas 1926.

Najlepszy do dziś data popularny wykład dzieł i teratury polskiej. Taka jest opinja prof. Chrzanowskiego. Zasadniczych zmian w wydaniu drugiem nie wprowadzono. Uzupełniono tylko je tem, co przyniosło 20 lecie, gdyż pierwsze wydanie ukazało się w 1906 tym. Dopełnieniem wyszły z pod pióra całego szeregu wybornych znawców i nie jako zawodowych znawców literatury naszej. Autor dzieła, Wojciechowski, umarł w lipcu 1924-go. Jego prace krytyczne, jego badania nad powieścią polską, a nader wszystkim em jego podrecznik do nauki języka ojczystego stanowią trwałe i znakomite nabytki nauk polskiej. Osobliwie cenne są Wojciechowskiego «Wskazówki metodyczne do nauki języka polskiego i literatury w szkołach średnich».

Co do «Dzieł Literatury Polskiej» to pisane, jak wyraża się prof. Chrzanowski «jasno, przystępnie, żywo, z ujmującą prostotą i poręczną ilością literatury ojczystej, książka jakiej niema drugiej tak doskonałe i jasne dająca pojęcie szerokim warstwom społeczeństwa o bogactwie naszej literatury — zdaje się jednak być nieco przeludowana nazwiskami w przegładzie najnowszych naszego piśmiennictwa a nieco już za bardzo powściągliwą choćby tylko w drobnej zmianie o pisarzach drugorzędnych, którzy np. tworzyli w najtrudniejszych warunkach literaturę polską w t. zw. dobie pozytywizmu.

— Skarga: «Kazania Sejmowe» (wybór). Objąsnienia prof. Ign. Chrzanowskiego — dość pobiczne, przeważnie lingwistyczne. Tomik 52-gi Biblioteczki uniwersyteckiej ludowych. Warszawa. Gebethner i Wolff. 1926.

— «Muzyka». Zeszyt za marzec. Poświęcony w znacznej części Mieczysławowi Karłowiczowi. Zawiera własny Karłowicza komentarz poetycki do poematu muzycznego «Powracające fale». O Karłowiczu pisał Wł. Zahorowski, Ad. Chybiński, Barocwski. Znakiomity, przedwojenny zęsył tragicznie kompozytor urodził się, jak wiadomo, w Wiszniewie, w pow. Świeżawskim i z ojca Jana i matki Ireny z Sulistrowskich, i w Wiszniewie dziecięcą spędził lata. Ankieta na temat jak należy pisać nazwisko największego muzyka polskiego, przynosi odpowiedź Boyan-Zielieńskiego (pisać należy Szo-pen). Zdziś. Jachimieckiego i prof. B. de Courtenay (można pisać i Chopin i Szopen oraz Ferd. Hoeseika (stanowczo Chopin, tylko dla mniej oświeconych mas—Szo-pen).

Ruch wydawniczy.

X. Dr. Ignacy Świrski: «O palingenezie słów kilka». (Odbitka z «Więlnieńskiego Kwartalnika Teologicznego» za rok 1925). Wilno. Str. 24.

Rozprawa ściśle naukowa, skreślona przez profesora uniwersytetu wileńskiego. Bardzo ciekawa; przejrzystość, pięknie napisana.

Ks. profesor oczywiście nie uznaje palingenezy. Utrzymuje, że powoływanie się prof. Lutostawskiego w jej obronie na Ewangelię jest bezpodstawne; twierdzi, że prof. Lutostawski staje w sprzeczności z dogmatem, że «duśce grzeszników natchmiał po śmierci zstępują do piekła»; przypomina co powiedział Chrystus o sędzie ostatecznym («Ci—po lewicy Pana stojący — pójda na mękę wieczną, a sprawiedliwi do żywota wiecznego»); opinuje, że palingeneza nie tylko godzi w niektóre dogmaty Kościoła lecz i «podważa moralne zasady katolicyzmu». Gdyż nie tylko «barbarzyńcy» skłonni są do wyciągania z palingenezy wniosków praktycznych. Ks. prof. Świrski przytacza wiersz «Credo» drukowany w

zeszycie 3 wydawnictwa «Alma Mater Vilnensis».

Nader słabo broni prof. Lutostawskiego wyrażenie się kardynała Merciera, że palingeneza nie jest formalnie potępiona przez Kościół. prof. Świrski przytacza bardzo ciekawą gradację błędów przeciwko wierze na podstawie teologicznej kwalifikacji dogmatów (5 jakby kategorii).

A w zakończeniu pisze:

Jednak nie o to chodzi; czy teoria reinkarnacji będzie herezją czy błędem przeciwko wierze (error in fide) czy też otrzyma jakąkolwiek łagodniejszą kwalifikację — jest to kwestja drugorzędna. Z reinkarnacją łączy się szereg innych kwestji, z których pierwsze miejsce zajmuje zagadnienie losu duszy po śmierci. Co dzieje się z niemi? Jeżeli prof. Lutostawski zaprzeczy, że idą natychmiast do nieba, albo do piekła, albo też do czyszcza — stanie w sprzeczności z prawdą formalnie orzeczoną i będzie musiał wyciągnąć wypływające stąd konsekwencje. Jeżeli nie zaprzeczy i zechce szukać tych miejsc lub stanów duszy na ziemi, względnie w doczesnym życiu — wówczas nasuną się inne pytania: czy stan potępienia

trwa wiecznie i czy człowiek żyjący na ziemi ma możność zbawienia. Jeżeli zaprzeczy, znajdzie się również w formalnej niezdopie z nauką Kościoła. Krótko mówiąc, teoria reinkarnacji, chociaż nie jest formalnie potępiona, to jednak obstawiona jest dogmatami formalnie określonymi tak mocno, że dla człowieka, stojącego na gruncie katolickiej nauki wyprowadzenie z niej jakiegokolwiek wniosku jest rzeczą niemożliwą. Logika wymaga obrać jedno z dwojga, albo nie liczyć się z dogmatami katolickimi, albo wyrzec się takiej teorii, która potencjalnie zawiera w sobie wyrażenie i formalnie potępione przez Kościół błędy.

X. Nikodem Cieszyński: «Roczniki Katolickie» na rok 1925. Poznań 1926. Str. 536.

Czwarty to już kolejny swój rocznik wydaje ks. Cieszyński. Jest to w przystępnej formie ujęty, pisany stylem lekkim i jasnym obraz całością wszechświatowej działalności Kościoła w roku ubiegłym. Wszystko w takim, dużym tonie, ilustrowanym, znajdujemy, co Kościół w rozmaitych krajach świata (że użyjemy wyrażenia się ks. biskupa Nowowie-

skiego) dokonał dla zbawienia dusz a przez to i dla cywilizacji świata. Jest to nader pociągająca i pouczająca jakby apologia Kościoła katolickiego.

Ks. Cieszyński umie pisać, umie zaciekawić czytelnika, umie, aby tak powiedzieć «zredagować» obfity, różnorodny materiał. Nie bagatelizuje w poszczególne rozdziały wszystko to, co w ciągu roku, na całej kuli ziemskiej zdarzyło się takiego, w co Kościół ingerował, co dotknęło żywotnych Kościoła interesów!

Pojęcie o szerokości i wszechstronności tematu dadzą choćby tylko tytuły niektórych poszczególnych rozdziałów np. «Meksyk w ogniu walki kulturowej» — «Katoicy w kraju dżar i drapaczy chmur» — «Hus redivivus» (w Czechach) — «O ambasadę w Rymie i nuncjaturę w Paryżu» — «Czy Francja jest jeszcze katolicką» — «Wśród serbskiego prawostawia» — «Konstantynopol schizmatyczny» — «Z pielgrzymki do Wiecznego Miasta» — «Odrodzenie germańskie» poganizmu — «Konkordat [polski] — «Porządek masonerii» [we Włoszech] etc.

O tem, co zaszło w 1925 tym np.

Z Sądów.

Strzał.

Sąd apelacyjny rozpatrzył wczoraj sprawę p. Michała Kotowicza, obywatela ziemskiego z pod Pińska.

Pewnej nocy na dwór jego napadło 20-stu chłopów. Kiedy p. Kotowicz wyszedł na ganek usłyszał okrzyki: «my mu wyspiemy!»

Podczas interwencji właściciela, jeden z formalni Matronicz uderzył go udo. Pan Kotowicz wyciągnął wówczas rewolwer i wystrzelił. Strzał chybił. Kotowicza pociągnięto do odpowiedzialności. Sąd Okręgowy skazał go na 1 rok domu poprawczego.

Sąd apelacyjny w składzie sędziów: rzew. Bochwica, Sągajilo i Dmochowski przychylił się do wniosku obrony w osobie prof. Petruszewicza, żądającego uniewinnienia.

Strzał według obrony nie stanowił zamiaru zabójstwa. Wątpliwe również czy był spowodowany nieostrożnością. Pan Kotowicz strzelał bowiem, mając broń w lewej ręce, pod lewą pachą duży klucz, w prawej ręce trzymając kij. Ruznikarz i lekarz zeznali na przewodzie sądowym, że wystrzał mógł być spowodowany wstrząsem, jakiego doznał Kotowicz po uderzeniu uźdźdźnicą. Broń należała do niezmiernie subtelnego gatunku i najłżejszy ruch mógł spowodować wystrzał.

Oskarżony był na przewodzie nieobecny.

Sch.

Wyrok śmierci na Zbońskich.

Wstrząsające wrażenie sprawiła wczoraj w sądzie apelacyjnym sprawa Stanisława i Idy Zbońskich. Oskarżeni o 52 morderstwa, do których się przyznali! 52 morderstwa! Tyle ile kart w talji... i każdą śmierć kładli na jedną kartę...

Idę Zbońską w wieku lat 30 formalnie wniosła straż więzienna do sądu. Zbońska jest sparaliżowana. Z ponurym wzrokiem wszedł za nią skurvy kajdanami mąż jej Stanisław, o pięć lat od niej młodszy.

Sąd w składzie przewodniczącego p. Bochwica i sędziów pp. Sągajilo i Dmochowski przystąpił do przewodu. Rozpatrywano sprawę morderstwa siostry miłosierdzia Anny Wróblewskiej.

Oskarżeni tym razem do winy się nie przyznali. Powołano 3 ch świadków, z których najciekawsze rewelacje wniósł św. Dubaniewicz.

Świadek będąc w r. 1922 w Baranowiczach słyszał o całym szeregu tajemniczych zbrodni, jakie rozgrywały się powszeźdy na Ziemiach Wschodnich. W związku z temi zbrodniami zatrzymano kobietę. Była to Zbońska. Świadek służbowo badał ją poraz pierwszy w więzieniu wolkowskim.

Później świadek dowiaduje się o nowej zbrodni. Zbońscy od dłuższego czasu krążyli po peronach dworców kolejowych, szukając ofiar. Wypatrywali bogatych. Raz ujrżeli siostrę miłosierdzia, wychodzącą ze stacji. Zbońska podszedła do niej i zawiązała rozmowę.

Po jakimś czasie w pobliżu wsi Mate Kosicze znaleziono trupa siostry miłosierdzia Antoniny Wróblewskiej. W sądzie okręgowym w Pińsku oskarżeni nie przyznali się do winy. Sąd jednak skazał zbrodniczą parę na karę śmierci.

Wczoraj sąd apelacyjny w Wilnie wyrok sądu okręgowego zatwierdził. Zboński przyjął wyrok spokojnie z sarkastycznym uśmiechem na ustach. Wzruszające było ostatnie słowo Zbońskiej, która skutkiem chrypy mówiła szepcąc, pomawiając męża swego o to, że zmuszał ją do zbrodni, że bił ją po głowie, noszącą do dziś ślady ciosów.

Karetka więzienna odwoziła oboje winnych do więzienia Łukieskiego, przeprowadzana tłumem ciekawych widzów.

Sch.

KURJER GOSPODARCZY ZIEMI WSCHODNICH

Minister bez programu

Minister Zdziechowski rozrządza po Polsce. Był w Krakowie, był następnie w Poznaniu. Swymi rozkazami przypomnia komiwożerą, lecz różni się od niego tem, że komiwożer przyczynia się do zbytu towarów, natomiast p. minister — nie. Wygłasza tylko mowy, które przyczyniają się do spadku waluty polskiej. Rzecz charakterystyczna, że po mowie krakowskiej spadł złoty, toż samo zjawisko nastąpiło po mowie poznańskiej. Rzecz naturalna kurs złotego zależy między innymi od czynników psychologicznych, od zaufania do polityki gospodarczej i finansowej danego państwa. Tego zaufania nie może wzbudzić swymi mowami p. minister Zdziechowski.

Mówiliśmy uprzednio o mowie krakowskiej Ministra Skarbu. Mowa poznańska też nie zawiera żadnego programu. Minister Zdziechowski wykazuje, że nie orientuje się w sytuacji gospodarczej Polski.

Minister Zdziechowski przypisuje załamanie się w naszej walucie tej zwyzce cen, która nastąpiła wskutek niurodzaju 1924 r., lecz zwyzka cen była wywołana głównie z powodu tego, żeśmy przeprowadzili reformę monetarną bez zasilenia kraju w odpowiednią ilość środków obiegowych, że inflacja zniszczyła kapitał obrotowy. Niurodzaj 1924 r. bezwzględnie wpłynął ujemnie na bilans handlowy Polski. Mieliśmy, jak słusznie zaznaczał Minister, 500 milionów złotych deficytu, lecz złoty polski trzymał się aż do lipca 1925 r., dopiero wojna celna z Niemcami powaliła naszą walutę. Gdy 52 proc. naszego wywozu szło do Niemiec i około 40 proc. przywóz (1-sze półrocze 1925 r.), gdy przywóz z Niemiec był kredytowany, a wywóz do Niemiec przez nich zaliczkowany, to zatanianie handlu zewnętrznego z Niemcami musiało wywołać wstrząśnienie całym naszym życiem gospodarczym, spolegować brak gotówki i podciągnąć za sobą upadek naszych banków. Jesienią zaczęliśmy się leczyć lekarstwem polegającym chorobę, wprowadziliśmy regulację przywozu. Na przywóz z Niemiec przedmiotów niezbędnych dla naszego przemysłu, barwników, maszyn, obrabiarek i t. p. przemysłowcy nasi muszą wykazywać całymi tygodniami pozwoleń, częstokroć nie otrzymujących z powodu tego, że referent danej sprawy jest zdania, że taki produkt można sprowadzić z innego państwa. Częstokroć jednak zmiana barwnika zepsuła by markę towaru na rynku obcym. Niepodobna znaleźć fachowca, któryby mógł ocenić, czy dany towar może być zastąpiony przez inny. Wiem, że papiernia sprowadzająca nożyki z Niemiec dla krajania tektur potrzebowała kilkakrotnie wysłać swego przedstawiciela, aby uzyskać swego przedstawiciela, aby uzyskać pozwolenie; fabryka mebli pod Krakowem zawiesiła swą działalność, bo nie mogła otrzymać pozwolenia dla sprowadzenia pokostu z Niemiec.

Jeżeli porównamy przywóz do Polski rzeczy produkcyjnych w styczniu 1925 i 26 r. to zobaczymy, jak on zmalał:

towar	1925 r.	1926 r.
	w tys. złot.	
metale i wyroby metalowe	9,963	3,678
maszyny i aparaty	11,002	4,653

Nasz przemysł obecnie odnawia się słabiej przez potrzebne maszyny, aparaty i zakupuje obecnie mniej surowca, niż przed rokiem. Nasz wywóz ostatnimi miesiącami był aktywny, lecz dzięki zwiększonemu wywózowi produktów spożywczych wskutek dobrego urodzaju. Szruba podatkowa zniewoliła do szybkiego realizowania urodzaju i w najbliższych miesiącach wywóz ten ustanie. Należnością jest rachować na zwiększony wywóz produktów przemysłowych, jak to czynił minister Zdziechowski, mówiąc że spadek naszej waluty daje nam premję eksportową. Przy drożym kredyty niepodobna jest tanio wytwarzać i chociażby nasze wydatki socjalne, nadmiernie wysokie, zmniejszyli 3-krotnie, moglibyśmy uzyskać przez to nie więcej, nad 3 do 4 procent rocznie; gdybyśmy przedtuzili nasz tydzień roboczy, który ma najmniejszą ilość godzin pracy, w całej Europie, moglibyśmy

zwiększyć wydatki na robociznę o 20 proc., lecz u nas wydatki na robociznę stanowią mniejszy procent wydatków niż w Anglii; w Anglii naprz. w przemyśle górniczym stanowią 75 proc., u nas 50 proc.; pochodzi to stąd, że droższa procentu wywołuje zbyt wielki odsetek na kapitał. P. minister wspomina o swych niewiędzonych powodzeniach, próbach pożyczki zagranicznej, opartej o monopol tytoniowy. Jest to kontynuowanie metody Grabskiego pożyczek zagranicznych. Trzeba całkiem co innego, trzeba przejść do polityki inwestycyjnej, szukać kapitału obcego na inwestycje, szukać porozumienia z Niemcami dla przeprowadzenia kanałów, kolei żelaznych i elektryfikacji Polski, tymczasem mamy w dalszym ciągu najzupełniejszy marazm w naszej polityce gospodarczej. Mamy obcinanie wydatków na bezpieczeństwo państwa, na armję, wydatek na te ostatnie spadł z 38 do 32 proc. wydatków państwowych. Podniesiono wydatki socjalne, przeciw którym przemawia p. minister. Prawdziwie tragiczną jest pozycja ministra przemawiającego przeciw wydatkom na politykę społeczną w Poznaniu i Krakowie, a akceptującego te wydatki w Radzie Ministrów.

Wł. Studnicki.

— Ceny w Wilnie z dnia 23 marca. Złoty 23—24 gr. za 1 kg., pszenica 34—36, owsy 29—30, jęczmień browarny 27—30, a kasza 23—24, ołtęby żytnie 18 i pół—19 i pół, pszenne 20 i pół—21 i pół, groch bia-

— Rekolekcje dla młodzieży akademickiej pod kierownictwem ks. Kucharskiego T. J. rozpoczną się dnia 25 b. m. o godz. 7-jej po południu w kościele św. Jana. Następnego dnia 26 i 27 b. m., a 28-go rano zakończenie.

— (t) Dziennik Urzędowy kuratorium szkolnego. Od kwietnia r. Kuratorium Okręgu Szkolnego wydawać będzie swój dziennik w rodzaju Dziennika Wojewódzkiego, w którym umieszczane będą najgłośniejsze rozporządzenia i zmiany personalne Kuratoriumu.

— (x) Zatwierdzenie statutu t-wa hodowli koni i popierania sportu konnego. W tych dniach Urząd Wojewódzki w Wilnie zatwierdził statut nowopowstałego towarzystwa hodowli koni i popierania sportu konnego.

— (w) Medale pamiątkowe 3-go maja. Starostwo pow. Wilejskiego rozesało do wszystkich gmin i magistratów powiatu pismo, polecające tym gminom i magistratom ułożenie listy osób, wyróżniających się w służbie publicznej lub społecznej, a także w pracy zawodowej. Lista ta ma być przedłożona starostwu najpóźniej do dnia 1 maja rb., gdyż osoby wymienione w liście zostaną udekorowane medalem pamiątkowym 3-go maja. Medale te rozdane zostaną w dniu uroczystości 3-cio majowych w Wilejce.

— (x) Dodatkowy preliminarz budżetowy m. Wilna na rok 1926. Na posiedzeniu Rady Miejskiej które się odbędzie w dniu dzisiejszym Magistrat m. Wilna przedłożył Radzie Miejskiej dodatkowy preliminarz budżetowy na rok 1926 z prośbą o zatwierdzenie. Preliminarz ten dotyczy: 1) zużycia powstałych sum z podatków od budynków roku ubiegłego na rzecz rozbudowy kanalizacji m. Wilna. 2) przekazania otrzymanych subsydjów od poszczególnych towarzystw i Dyrekcji Wzajemnych Ubezpieczeń na automobilizację wileńskiej straży ogniowej. 3) wyasygnowania pewnych sum na pokrycie wydatków związanych z organizacją jednodniowego spisu ludności m. Wilna.

— (w) Widowiska w Wielki Czwartek Piątek i Sobotę wzbromione. W związku ze zbliżającymi się świętami Wielkiej Nocy, władze administracyjne zakazały przedstawiania widowisk publicznych, jak przedstawień kinowych, teatralnych i t. p. w Wielki Czwartek, Piątek i Sobotę. Dozwolone wyłącznie odczyty o treści poważnej, religijnej i t. p.

— (w) Komisja okręgowa zawodowych skarży się na p. vice-prezydenta. Okręgowa komisja związków zawodowych postanowiła wystąpić ze skargą na vice-prezydenta m. Wilna p. Łokuciewskiego, za przyjęcie 12 pracowników nie członków związku.

— (x) Przetarg na budowę i wydzierżawienie kiosków. Magistrat m. Wilna ogłasza w dniu 29 marca rb. o godz. 12 w pół. przetarg na budowę i wydzierżawienie kiosków do sprzedaży gazet, według planów podanych przez Magistrat. Przetarg ten odbędzie się w wydziale domów miejskich pok. Nr. 45. Zainteresowane osoby mające zamiar wziąć udział w powyższym przetargu powinny w celu obejrzenia planów i złożenia na piśmie swojej propozycji zgłosić się do Magistratu pok. Nr. 45.

— (w) Komisja okręgowa zawodowych skarży się na p. vice-prezydenta. Okręgowa komisja związków zawodowych postanowiła wystąpić ze skargą na vice-prezydenta m. Wilna p. Łokuciewskiego, za przyjęcie 12 pracowników nie członków związku.

— (x) Przetarg na budowę i wydzierżawienie kiosków. Magistrat m. Wilna ogłasza w dniu 29 marca rb. o godz. 12 w pół. przetarg na budowę i wydzierżawienie kiosków do sprzedaży gazet, według planów podanych przez Magistrat. Przetarg ten odbędzie się w wydziale domów miejskich pok. Nr. 45. Zainteresowane osoby mające zamiar wziąć udział w powyższym przetargu powinny w celu obejrzenia planów i złożenia na piśmie swojej propozycji zgłosić się do Magistratu pok. Nr. 45.

— (w) Komisja okręgowa zawodowych skarży się na p. vice-prezydenta. Okręgowa komisja związków zawodowych postanowiła wystąpić ze skargą na vice-prezydenta m. Wilna p. Łokuciewskiego, za przyjęcie 12 pracowników nie członków związku.

— (x) Przetarg na budowę i wydzierżawienie kiosków. Magistrat m. Wilna ogłasza w dniu 29 marca rb. o godz. 12 w pół. przetarg na budowę i wydzierżawienie kiosków do sprzedaży gazet, według planów podanych przez Magistrat. Przetarg ten odbędzie się w wydziale domów miejskich pok. Nr. 45. Zainteresowane osoby mające zamiar wziąć udział w powyższym przetargu powinny w celu obejrzenia planów i złożenia na piśmie swojej propozycji zgłosić się do Magistratu pok. Nr. 45.

— (w) Komisja okręgowa zawodowych skarży się na p. vice-prezydenta. Okręgowa komisja związków zawodowych postanowiła wystąpić ze skargą na vice-prezydenta m. Wilna p. Łokuciewskiego, za przyjęcie 12 pracowników nie członków związku.

— (x) Przetarg na budowę i wydzierżawienie kiosków. Magistrat m. Wilna ogłasza w dniu 29 marca rb. o godz. 12 w pół. przetarg na budowę i wydzierżawienie kiosków do sprzedaży gazet, według planów podanych przez Magistrat. Przetarg ten odbędzie się w wydziale domów miejskich pok. Nr. 45. Zainteresowane osoby mające zamiar wziąć udział w powyższym przetargu powinny w celu obejrzenia planów i złożenia na piśmie swojej propozycji zgłosić się do Magistratu pok. Nr. 45.

— (w) Komisja okręgowa zawodowych skarży się na p. vice-prezydenta. Okręgowa komisja związków zawodowych postanowiła wystąpić ze skargą na vice-prezydenta m. Wilna p. Łokuciewskiego, za przyjęcie 12 pracowników nie członków związku.

— (x) Przetarg na budowę i wydzierżawienie kiosków. Magistrat m. Wilna ogłasza w dniu 29 marca rb. o godz. 12 w pół. przetarg na budowę i wydzierżawienie kiosków do sprzedaży gazet, według planów podanych przez Magistrat. Przetarg ten odbędzie się w wydziale domów miejskich pok. Nr. 45. Zainteresowane osoby mające zamiar wziąć udział w powyższym przetargu powinny w celu obejrzenia planów i złożenia na piśmie swojej propozycji zgłosić się do Magistratu pok. Nr. 45.

— (w) Komisja okręgowa zawodowych skarży się na p. vice-prezydenta. Okręgowa komisja związków zawodowych postanowiła wystąpić ze skargą na vice-prezydenta m. Wilna p. Łokuciewskiego, za przyjęcie 12 pracowników nie członków związku.

— (x) Przetarg na budowę i wydzierżawienie kiosków. Magistrat m. Wilna ogłasza w dniu 29 marca rb. o godz. 12 w pół. przetarg na budowę i wydzierżawienie kiosków do sprzedaży gazet, według planów podanych przez Magistrat. Przetarg ten odbędzie się w wydziale domów miejskich pok. Nr. 45. Zainteresowane osoby mające zamiar wziąć udział w powyższym przetargu powinny w celu obejrzenia planów i złożenia na piśmie swojej propozycji zgłosić się do Magistratu pok. Nr. 45.

— (w) Komisja okręgowa zawodowych skarży się na p. vice-prezydenta. Okręgowa komisja związków zawodowych postanowiła wystąpić ze skargą na vice-prezydenta m. Wilna p. Łokuciewskiego, za przyjęcie 12 pracowników nie członków związku.

— (x) Przetarg na budowę i wydzierżawienie kiosków. Magistrat m. Wilna ogłasza w dniu 29 marca rb. o godz. 12 w pół. przetarg na budowę i wydzierżawienie kiosków do sprzedaży gazet, według planów podanych przez Magistrat. Przetarg ten odbędzie się w wydziale domów miejskich pok. Nr. 45. Zainteresowane osoby mające zamiar wziąć udział w powyższym przetargu powinny w celu obejrzenia planów i złożenia na piśmie swojej propozycji zgłosić się do Magistratu pok. Nr. 45.

— (w) Komisja okręgowa zawodowych skarży się na p. vice-prezydenta. Okręgowa komisja związków zawodowych postanowiła wystąpić ze skargą na vice-prezydenta m. Wilna p. Łokuciewskiego, za przyjęcie 12 pracowników nie członków związku.

— (x) Przetarg na budowę i wydzierżawienie kiosków. Magistrat m. Wilna ogłasza w dniu 29 marca rb. o godz. 12 w pół. przetarg na budowę i wydzierżawienie kiosków do sprzedaży gazet, według planów podanych przez Magistrat. Przetarg ten odbędzie się w wydziale domów miejskich pok. Nr. 45. Zainteresowane osoby mające zamiar wziąć udział w powyższym przetargu powinny w celu obejrzenia planów i złożenia na piśmie swojej propozycji zgłosić się do Magistratu pok. Nr. 45.

— (w) Komisja okręgowa zawodowych skarży się na p. vice-prezydenta. Okręgowa komisja związków zawodowych postanowiła wystąpić ze skargą na vice-prezydenta m. Wilna p. Łokuciewskiego, za przyjęcie 12 pracowników nie członków związku.

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich. Pierwsza tego rodzaju impreza sportowa w Wilnie zgrupowała na ringu cztery pary. Wyniki spotkań były następujące:

— (t) Wyniki zawodów bokserkich

szę sumy pieniężne z miejscowej ludności. Sumy te jednak nigdy nie wpłynęły do kasy sądu, a zostały poprostu zdefraudowane.

Wysokość zdefraudowanej sumy nie da się jeszcze określić, w każdym bądź razie wyniesie ona jakieś kilka tysięcy złotych. Przylapanego Szajuka osadzono narazie w więzieniu w Wiljeje. Dalsze dochodzenie trwa. (w.)

Zgubiła go odwaga.

Przylapanie szmuglu z sacharyną.

Przed paru dniami zupełnie przypadkowo został przylapano na ulicy Gedyminowskiej w Zwierzynie szmugiel z sacharyną, przywieziony z Litwy. Przechodzący ul. Gedyminowską posterunkowy zauważył woino posuwający się jeźdźnia wóz drabiniasty szczególnie naładowany siemem. W zwykłych warunkach wóz ten uszedłby uwagi posterunku, lecz tym razem zauważył on dziwne zachowanie się jakiegoś osobnika żyda, który w największym podnieceniu zlatywał z chodnika na jezdnię, mówiąc coś po żydowsku do powoźcy furmana, wreszcie wybiegł o jakieś 30-40 kroków naprzód wozu i najwidoczniej pszerazemoni oczyma badał dość pustą w tej chwili ulicę. Po krótkiej obserwacji policjant zbliżył się do przejeżdżającego wozu i zagadnął furmana skąd jedzie. Znajdujący się w tej chwili na chodniku drugi żyd zauważywszy manewr posterunkowca i w największej panice rozpoczął ucieczkę.

Dzielny posterunkowy w paru susach dopadł i zatrzymał uciekającego. Sprawdzona do komisarjatu fura, po zrewidowaniu, okazała się tylko dla oka naładowana siemem zaś wewnątrz wykryto znaczniejszą ilość sacharyny. Jak stwierdza ze smutkiem tutej, odwaga go zgubiła. (w.)

Nie udało się.

Zostawili dolary i uciekli.

Przedwczoraj w Głębokim zdarzył się wypadek, który zapewne nadługo odstraszy miejscowych głębockich czarnogłędziarzy, od nabywania tak poszukiwanych przez nich dolarów. Do miejscowego szweca niejakiego N-iego, przybyło w dn. 20 bm. jakichś trzech wojskowiec ubranych w mundurki z propozycją zrobienia dla jednego z nich wysokich butów. Po chwili cena została zgodzona i zamawiający obuwie wręczył N-iemu 50 dolarów zając resztę 25. Widząc tak poważną sumę dość podejrzanie wyglądających żołnierzy szwec zawołał swoją żonę prosząc by poszła na miasto zmienić owe dolary. Gdy żona szweca wyszła i długo nie powracała, wojskowiec zaczęli się niepokoić. Za chwilę jeden z nich przypomniał sobie iż ma jakiś bardzo pilny interes na mieście i wyszedł. Za chwilę drugi żołnierz również zaprzagnął świętego powietrza i opuścił warsztat. Trzeci poczekawszy jeszcze chwilę już bez ceremonii zerwał się z krzesła na którym siedział i rzucił się do ucieczki. Pogoń zauciekającym nie dała rezultatu. Po piętnastu niespełna minutach przybyła żona szwecale w asyście policji, której poszukiwania za nieznanymi okazali się bezskuteczne — 50 dolarów, bardzo dobrze przez amatora butów podrobione skonfiskowała policja. Dochodzenie w toku. (w.)

Miłosierdziu

czytelników naszych polecamy Polaka starszaka z żoną, wysiedlonych przez władze Litwy Kowieńskiej, pozabawionych całego swego mienia, obecnie bez jakiegokolwiek pracy i bez żadnych środków do życia. Błagać o ratunek od śmierci głodowej. Datki chociażby najmniejsze przyjmuje Adm. «Słowa».

TEFFI Jak pisałam powieść.

Do tego celu wybrałam pierwszą niedzielę wielkiego postu. Dzień cichy i swobodny, człowiekowi chce się pisać powieść. Myśl tę powzięłam pięć lat temu, a nawet mówiąc prawdę — podsunęła mi ją pewna dama, która przyszła do mnie z wizytą. Dość długo siedziałam, i powiedziałam wiele niemilych rzeczy na najrozmaitsze tematy, w końcu odchodząc spytała: — Dlaczego pani nie pisze powieści? Nie odpowiedziałam, ale po jej odejściu momentalnie wzięłam się do roboty i napisałam: «Wiera siedziała przy oknie». Głupstwo — początek zrobiony. Po tem z uspokojonym sumieniem rozbrałam się i poszłam spać. Od tego czasu minęło pięć lat, podczas których nie miałam czasu do pisania rozpoczętej powieści. I nareszcie teraz w pierwszą niedzielę wielkiego postu postanowiłam wziąć się do dzieła. Początek mojej powieści całkiem mi się nie podobał. Przez te pięć lat stałam się bardziej doświadczona w sprawach lite-

Z całej Polski.

— Obudził się w trupiarni. W Czorkowie zdarzył się ciekawy wypadek letargu. Ziedukowany urzędnik bankowy, Rogelski, przyjechał do stryja swojego do Czorkowa, gdzie zajmował się robotami domowymi. Pewnego dnia skaleczył sobie dwa palce, tak dotkliwie, że trzeba było je amputować. Operacja udała się, ale chory skutkiem wyczerpania organizmu nie przeżył. Przypuszczając, że już umarł, władze szpitalne odtransportowały go do trupiarni. W nocy chory obudził się i przerażony zaczął krzyczeć. Nikt go jednak nie usłyszał gdyż trupiarnia znajduje się daleko od budynków mieszkalnych. Rano znalazł on go zemdłego na podłodze. Przewieziony do szpitala, przeleżał dwa dni, na trzeci dzień jednak, skutkiem wycieńczenia organizmu i silnych wstrząsów nerwowych, zmarł naprawdę.

— Zgon prof. Tilla. Dnia 21 marca zmarł we Lwowie senior prawnictwa polskiego honorowy profesor Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie wice-prezydent komisji kodyfikacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej i wieloletni redaktor naczelny «Przeglądu prawa i administracji» profesor dr. Ernest Tili.

— Rocznicą plebiscytu na Śląsku. Z Katowic donoszą: Z okazji 5-iej rocznicy plebiscytu na Górnym Śląsku odbyła się tu obrzmia manifestacja narodowa, która była połączona z dokumentowaniem woli ludu śląskiego należąca na wieki do Rzeczypospolitej Polskiej. Na placu Andrzeja uformował się olbrzymi, liczący conajmniej 100.000 ludzi pochód, objmujący najróżniejsze organizacje polityczne, zawodowe, kulturalne, społeczne, powstańcze etc. Około 450 sztandarów powiewało nad tłumem. Blisko 100 orkiestr przygrywało pochodowi.

Po godz. 2 ej ppt. rynek zapelnily wielotysieczne tłumy. Z teatru polskiego, gdzie w jednym z okien ustawiony był megafon, przemawiali liczni mówcy.

Uchwalono rezolucję, wyrażającą wierność i przywiązanie Śląska do Rzeczypospolitej Polskiej i protestującą przeciw antypaństwowej agitacji niemieckiej na Śląsku.

Zakończono manifestację odśpiewaniem «Roty» Konopnickiej.

W uroczystości, która miała przebieg spokojny brł udział wszystkie władze na Śląsku, zarówno państwowe, jako wojewódzkie i komunalne, przedstawiciele duchowieństwa, wojskowości, oraz reprezentanci uniwersytetu krakowskiego.

Popołudniu o godz. 4 odbyła się akademja w teatrze. Na temat «Idee powstańczej od Kościuski do powstania śląskiego» wygłosił referat p. prof. uniwersytetu Jagiellońskiego dr. Sobieski.

Następnie wręczono honorowe dyplomy: prezesowi Związku Powstańców Śląskich, dr. Józefowi Polycy, oraz pani Niegolewskiej, poczem przemówił jeszcze prezes Związku Powstańców Śląskich p. Karne i prezes honorowy dr. Polyka.

Akademję zakończono odśpiewaniem «Roty» Konopnickiej, a następnie odegraniem gorąco przyjętej krotki wili Mazura «Ułani księcia Józefa».

— Konkursy hipiczne w 1 p. Szwoleżerów. W manewr 1 p. szwoleżerów w Warszawie odbyły się w niedzielę drugie z rzędu konkursy hipiczne.

Ciout dnia stanowią konkurs oficerski o nagrodę Prezydenta Ministrow p. Al. hr. Skrzyńskiego. Licznie zebrani przedstawiciele korpusu dyplomatycznego z pp. Max Müllerem i jenerałem Dupont na czele, oraz doborowa publiczność, gorąco oklaskiwali zwycięzców.

Nagrodę p. Premjera, zdobył por. Nowiński z 1 p. szwoleżerów na Matadorze, drugim był por. Solian ze szwadronu przybocznego na Elbie, trzecim rtm. Max na Kubie.

Ofiary.

NN. Dla starszaka z żoną wysiedlonych z Litwy — zł. 2.
M.P. dla starszaka z żoną wysiedlonych z Litwy — gr. 50, dla rodziny w niedy złozonej z 4-ech osób — gr. 50.

DEMANDEZ

aujourd'hui même un abonnement de trois mois ABSOLUMENT GRATUIT à une grande Revue Polytechnique mensuelle

INGENIEURS & TECHNICIENS

Vous recevrez en même temps franco la brochure «Le Règne de l'Electricité», qui vous donnera le moyen d'occuper à bref délai une brillante situation dans le vaste domaine de l'Electrotechnique. Ecrivez aujourd'hui même à

INGENIEURS ET TECHNICIENS

40, r. Denfert-Rochereau, PARIS.

DRUKARNIA „WYDAWNICWO WILEŃSKIE“

Kwaszelnia 23. (M. Stefańska)

Egz. od 1906 r.

DRUKARNIA OFICIE ZAOPATRZONA W MASZYNY DO SKŁADANIA I DRUKARSKIE NAJNOWSZEJ ROTACYJNE

PRZYJMUJE WSZELKIE DRUKARSKIE ROBOTY WE WSZYSTKICH JĘZYKACH EUROPEJSKICH CENY UMIARKOWANE

W.Z.P., Wilno dn. 3-III-26. Nr 9

NASIONA

Koniczyn (bez kanianki) tymotki, seradelli, peluski, lubinu, buraków i marchwi pastewnych tudzież różnych nasion warzywnych z najlepszych źródeł poleca

Zygmunt Nagrodzki
Wilno, Zawalna 11a

FRANCUSKIE PŁATKI OWSIANE EDBr.

przygotowane z najlepszego owsa owernijskiego i bretońskiego, są znakomitą odżywką wzmacniającą przezwalczone w okresie wzrastania dzieci: dla chorych i ozdrowieńców. Płatki owsiane EDBr są bardzo przyjemne w smaku i posiadają wysoką wartość odżywczą.

Sprzedają w aptekach i większych składach aptecznych i wino-kolonjalnych.

W.Z.P., Nr 11 Wilno, dn. 15-III-1926.

Kino-Teatr „Helios“

Kino Kameralne „Polonja“
ul. Mickiewicza 22

Miejski Kinematograf

KULTURALNO-OŚWIATOWY
SALA MIEJSKA (ul. Ostrobramska 5)

Człowiek o dwu twarzach

Zakończenie dramatu «Dziecko paryskiego bruku»

Lucrezia Borgia

Liana Haid, Conrad Veidt, Aibert Basserman, Wegener, Anita Berber, Salmonowa w rolach głównych.

Dziś nowy program

KOMITET Wykonawczy Rady

Wileńskiego Prywatnego Banku Handlowego niniejszym zawiadamia pp. akcjonariuszów, zgodnie z § 62 Statutu Banku, iż dnia 28 kwietnia 1926 r., o godz. 6-iej po południu, w lokalu Banku w Wilnie przy ul. Mickiewicza Nr. 8 o godzinie 12-iej w następującym porządku dziennym:

- 1) zagajenie i wybór przewodniczącego;
- 2) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu i rachunku zysków i strat za rok 1925 i udzielenie pokwitowania;
- 3) zatwierdzenie preliminarza wydatków na rok 1926;
- 4) powiększenie kapitału zakładowego Banku;
- 5) ustalenie wynagrodzenia dla członków Rady, Komitetu Wykonawczego Rady i Komisji Rewizyjnej;
- 6) upoważnienie Rady Banku do nabywania, sprzedawania i obciążania nieruchomości, należących do Banku;
- 7) ustalenie liczby członków Rady;
- 8) wybory członków Rady i Komisji Rewizyjnej;
- 9) wolne wnioski.

Akcionariusze, życzący sobie wziąć udział w walnym zgromadzeniu, zechcą złożyć w Dyrekcji Wileńskiego Prywatnego Banku Handlowego w Wilnie swoje akcje lub dowody depozytowe o złożonych na przechowanie akcjach w instytucjach kredytowych najpóźniej dnia 21 kwietnia r.b. o godzinie 12-iej w południe (§ 58 Statutu). Upoważnienia na prawo głosu w formie listu winne być złożone w Dyrekcji Banku najpóźniej na dni trzy przed dniem Walnego Zgromadzenia (Uwaga 1 do § 59 Statutu).

SPÓŁDZIELNIA ROLNA KRESOWEGO ZWIĄZKU ZIEMIEN

ZAWALNA I telef 1 — 47; BOCZNICY KOLEJOWEJ telef. 4 — 62

SPRZEDAJE:

- KARTOFLE
- OTREBY pszenne i żytnie
- OWIES
- ŻYTO
- PSZENICĘ
- JECMIEN
- SERADELA
- KONICZYNA CZERWONA

WAGONOWO NA WORKI LOCO SKŁAD od 100 kl. Z DOSTAWĄ DO DOMU.

NAJTANIEJ — GDYŻ WPROST OD PRODUCENTÓW

Kamienie żółciowe

zmiękczą i usuwają CHOLEKINAZA H. Niemojewskiego.

Kamienie schodzą bez bólu. Ataki w zupełności ustają.

Objawy (początkowe): Ból w bokach i dołka podsercowym (gdzie schodzą się żebra) Pobolewania w wątrobie. Skłonność do obust. tkli. Język obłożony. Odbijanie gazami wzdęcia i burczenie w kiszce. Bóle i zawroty głowy.

Objawy (podczas ataków): w dołku i wątrobie silny ból, który się rozchodzi ku stronie tylniej — w pasie — krzyża — sięga aż pod łopatkę. Wzdęcia brzucha, rozsadzanie żeber i parcia na kieszkę stołową. Niekiedy wymioty żółcią, dreszcze, zimne poty, żółtaczka.

Sprzedają w aptekach i składach aptecznych Skład główny: Warszawa Nowy-Swiat 5, (lewa oficyna i piętro).

Obwieszczenie.

Magistrat.

Dnia 30 marca r. b. o godzinie 12 p. w Magistracie m. Trok odbędzie się publiczna licytacja na wydzierżawienie na termin 6 lat folwarku miejskiego Zuki obszarem 98, 83 ha, położonego o 3 km od miasta.

Warunki dzierżawy można rozpatrywać codziennie w kancelarji Magistratu w godzinach urzędowych.

Magistrat.

Komornik (—) F. Legiecki.

Obwieszczenie.

Magistrat.

Dnia 30 marca r. b. o godzinie 12 p. w Magistracie m. Trok odbędzie się publiczna licytacja na wydzierżawienie na termin 6 lat folwarku miejskiego Zuki obszarem 98, 83 ha, położonego o 3 km od miasta.

Warunki dzierżawy można rozpatrywać codziennie w kancelarji Magistratu w godzinach urzędowych.

Magistrat.

Komornik (—) F. Legiecki.

Obwieszczenie.

Magistrat.

Dnia 30 marca r. b. o godzinie 12 p. w Magistracie m. Trok odbędzie się publiczna licytacja na wydzierżawienie na termin 6 lat folwarku miejskiego Zuki obszarem 98, 83 ha, położonego o 3 km od miasta.

Warunki dzierżawy można rozpatrywać codziennie w kancelarji Magistratu w godzinach urzędowych.

Magistrat.

Komornik (—) F. Legiecki.

zazieleni. Zgaśnie też błyskawicznych oczu. A na lewej nodze czuł nie but, a guzik, jeden i to błękitny. I to był strach. Widzicie, jak to się razem zgadza. Lecz wróćmy do Wieri. Może posaozić ją wprost na krzesku. «Wiera siedziała na krzeselku. Jak to głupio brzmi. Czy w samej rzeczy nie wszystko jedno na czym ona siedziała, a w jaki sposób, — to według mnie, już sprawa jej sumienia. Inaczej: Wiera siedzi. A co dalej? Wymyśliłam sama, że w pierwszym rozdziale do Wieri musi przyjechać koleznik z kursów, w której potem zakocha się mąż Wieri, młody obywatel i tak dalej, coś w guście «Śniegu» Przybyszewskiego. Dobrze by było zabrać się do powieści z filozoficznym rozmachem. Wiera siedzi a przyjacielka jedzie. Tyś się rozsiadała, a biedna — nie siedzi lecz jedzie. Coś w tym stylu, aby się od razu czuło grozę położenia. Lecz z drugiej strony nie można na początku wykazać wszystkiego czytelnikowi. Domyślił się o co idzie i przestanie czytać.

rackich i odrazu zrozumiałam, że posadzenie Wieri przy oknie jest dla mnie bardzo niewygodne. Gdy Wiera siedzi przy oknie — należy, albo opisywać wiejski pejzaż, albo «petersburskie niebo, szare, jak żołnierskie sukno». Bez tego się nie obejdzie, bowiem jakby się ona nie wykręciła, musi na coś patrzeć! Doświadczenie mówiło mi, że będzie lepiej, gdy posadzę Wierę dalej od okna — i pejzażu nie trzeba i pieców sobie nie przeziębę. Dobrze. A teraz gdzie ją posadzić? Na kanapie? Przecież nie wiem, czy będzie ona biedna, czy bogata, czy ma meble, czy mieszka w mansardzie i jest modelem, zakochanego w niej, malarza. Ten, który ani razu nie pisał powieści, odrazu mnie rozumie. Opowiadanie — to całkiem inna sprawa. Nie, na świecie niema człowieka któryby nie umiał napisać opowiadania. W opowiadaniach wszystko jest proste, jasne i krótkie. Naprzykład, o ile w opowiadaniu chciano napisać, że człowiek się przestraszył, piszcie prosto: «Piotr Iwanowicz przestraszył się». Jeśli opowiadanko jest lekkie, można napisać:

„Piotr Iwanowicz stchórzył”. Jeśli zaś opowiadanie jest humorystyczne, to można nawet napisać: „Piotr Iwanowicz czuł, jak dusza jego powoli, lecz pewnie opuszczała się w pięty. Wpierw w prawą, potem w lewą. Opuściła się i usiadła”. W powieści tak nie można. W powieści musi być rozmach, szerokość, amplituda na osiemdziesiąt stopni. Strach w powieści należy przedstawić delikatnie, wszechstronnie, rozbrać go psychologicznie, fizjologicznie, ze strony historycznej nie mówiąc już o stylistycznych detalach, które charakteryzują akuratnie, a nie inną funkcję duszy. — Ufil Teraz jeszcze jedna ważna sprawa. Należy dobrze wiedzieć, jaką się właściwie powieść pisze: bulwarową (drukuję się w małej gazecie), obyczajową w starym tonie (drukuję się w dziennikach), powieść w stylu nowoczesnym (drukuję się darmo, lub za niewielką dopłatą ze strony autora). Jeśli w powieści bulwarowej chciano powiedzieć, że Piotr Iwanowicz złął się to używać takich zdań: «Hrabia Pietro zbaraniał ze strachu. Jego cudne włosy stanęły dęba, a jedwabny płaszcz zerwał się z pleców i zakreślając w powietrzu zygzaki, spadł z szumem u jego stóp. Lecz